

manifeste patet oppositū q̄ copulat̄a facta ex eius exponentib⁹ formaliter includit opposita. Ad hoc enī q̄ ista consequētia valeat ab ipsis exponentibus ad ipsam expositam et cū similī respondendū ē ad quācunq; talē exclusiūam.

Ertio arguit sic hec cōsequētia ē bona s̄or. curret et nihil aliud a s̄or. curret ergo tantū s̄or. curret et hec eadē nō valet ergo cōclusio vera consequētia t̄z et aīs pro prima parte ē verum q̄ ibi arguitur ab ipsis exponentib⁹ exclusiūe ad ipsāz exclusiūam vel ab exponentibus ad expositam. Et q̄ ista nō valeat arguitur sic et pono q̄ s̄or. cras curret. et q̄ ille cras erit oīs homo et post diē crastinū generēt alīq̄ hoīes q̄ currēt et in fine crastine diei corrumpatur s̄or. ita q̄ quādo s̄or. currit n̄ aliis a s̄or. curret isto posito aīs est verum et p̄sequens falsū ergo p̄sequētia mala antecedēs probō sic s̄or. curret neq; et nihil aliud a s̄or. curret quia si alīq; aliud a s̄or. curret deī q̄ alīd a s̄or. curz tūc arguit sic aliud a s̄or. curret igit̄ quod ē aliud a s̄or. curret. vel quod erit aliud a s̄or. curret p̄sequētia t̄z per illam regulā fūs supponens respectu verbi d̄ futuro supponit p̄ eo qđ est vel erit sed nec vno nec alio modo vt pbabo ergo rce. Prima pars arguit v̄z q̄ nihil qđ ē alīd a s̄or. currz q̄ nihil ē alīd a s̄or. quod post hoc curret vt̄z per casum nec id qđ erit aliud a s̄or. nunquā curret. q̄ si sic sit illud. d. quod curret et currat aliud a s̄or. p̄ tra omnis alietas exigit existimam extremon⁹ sed. d. nō erit qñ s̄or. erit ergo. d. nō currat aliud a s̄or. et per idē nec aliquis homo et sic quāvis multi currēt non tñ aliud a s̄or. curret q̄ illud qđ curret nō erit aliud a s̄or. Item si d. qđ curret erit aliud a s̄or. vel qñ s̄or. erit. vel quādo s̄or. non erit nō quādo s̄or. nō erit. q̄. d. erit aliud a s̄or. vt probari p̄t q̄ homo generādus erit a s̄or. ergo dē quod erit aliud a s̄or. nō currat. Pro isto dico breuiter q̄ nō valet p̄sequētia. l. s̄or. curret et nihil aliud a s̄or. curret. ergo tantū s̄or. curret et cū dicit arguit ab exponentib⁹ ad expositā dicit q̄ n̄ imo ista sic exponit et quecūq; similis s̄or. et nihil q̄od nō erit s̄or. curret. ergo tñ s̄or. curret sed tūc minor ē falsa i casu illo posito quia p̄lo qui nō erit s̄or. curret. et sic de singulis.

Uarto arguit ista p̄sequētia est bona a desinit esse verūz et nihil aliud q̄ a desinit eē verū. ergo tantū a desinit eē verū et hec eadē non v̄z ergo cōclusio vera. p̄sequentia patet et aīs est verum sed p̄bo q̄ ista consequētia sit bona q̄ ibi arguit ab exponentibus ad expositā. Et q̄ hec eadem nō v̄z probō q̄ aīs ē verū et p̄seqñs falsum ergo rce. cōsequentia t̄z et aīs ē verū

q̄ p̄positio q̄ aīscit v̄z et post hoc nō erit verum et q̄ nihil sit verū nisi a sed q̄. b. īme diate ante hoc fuerit verum et nūc non sit. b. isto casu posito. a. definit eē verū et per casum q̄ nihil aliud ab a desinit eē verū probaē q̄ nihil desinit eē verū nisi a uel. b. l. b. nō est aliud ab. a. q̄. b. nō ē s̄il: nec. a. ē alīd a. b. ergo nihil aliud ab. a. desinit eē verū q̄. b. nunq; fuit aliud ab. a. qñ. a. non fuit n̄c qñ. a. fuit q̄ per casū. a. nūquā fuit verū. sed a. nūc primo ē verū. ergo qđ fuit aliud ab. a. nō desinit eē verū nec qđ est aliud ab. a. desinit eē v̄z. ergo nihil aliud ab. a. desinit esse verū qđ fuit minor pbāda. Modo p̄bat p̄sequētis prime cōsequentie principalis q̄ sit falsum nihilicet tñ. a. desinit eē verū ergo oē desinēs eē uerū est. a. l. b. e desinēs eē verū. ergo. b. ē. a. p̄sequētia patet p̄ priaz figurā minor patet p̄ casum q̄. b. desinit esse verū. ergo b. ē desinēs eē verum p̄sequētia patet iuxta cōdem resolutionē verbi ī suum p̄incipiū et hoc est verū. Pro ista dicitur si cut prius q̄ consequētia non v̄z sed deb̄z sic exponi. a. desinit eē verum et nihil qđ non ē a desinit eē uerū sed minor ē falsa. ergo tantū a. desinit esse verum.

Quinto ad idem arguitur sic hec consequētia ē bona. nihil aliud ab homine currat. ergo tantū homo currat et hec eadē nō v̄z ergo cōclusio vera. Et q̄ nō valet patet q̄ ibi arguitur ab vna exponentiū ad expositā et generaliter sic arguedo nō valet p̄sequētia ergo cōclusio vera. p̄sequētia patet et aīs probatur sic nā posito q̄ nihil curat tūc aīs est verum nihil aliud ab hoīe currat ergo. rce. et tamē pñs est falsum tñ hō currat q̄ sequitur tātū hō currat ergo homo currat pñs ē falsum et contra casum. Et q̄ ista p̄sequētia valeat arguitur sic nihil aliud ab hoīe currat ergo nihil currēs ē nō hō ista cōsequētia patet cū oppositū cōsequentis non stet cū antecedēte et ultra nihil currēs est nō hō ergo nihil currēs nō est hō pñs patet q̄ arguitur ab vna p̄positione de p̄terito ī finito ad sē ipsam de p̄to finito. ergo consequētia bona. et sequitur nihil currēs non ē homo ergo dē currēs ē homo pñs patet p̄ hāc regulam post contra et sequit̄ omne currēs est homo ergo tñ homo ē currēs. consequētia tenet ab vli ad suam exclusiūam de terminis transpositis et ultra de primo ad ultimum nihil aliud ab homine currat ergo tñ homo currat. Item p̄tingit p̄bari q̄ a p̄positiōē h̄tē plures causas veritatis ad vna illarum ē bona pñs. et non ē falsa consequētis. Pro isto dico q̄ ista pñs' principalis non v̄z ad p̄bationē p̄cedit quousq; nihil currēs ē